

които, като видѣ на нѣколко женици старовѣрца ни Директоръ Самуилъ, бившия Семврийскій Митрополитъ въ Тракия, а като мразѣ всяка мода и ново облѣкло, единъ день, като преподаваше философията, не можа да се стѣрпи и скроменно и безсрамно да не каже съ гнѣвъ: „Отъ Европа каквото ви донесеть и Г ще ги издѣте“

Още ми направи впечатление въ писмото ти и нѣкои твои бѣлѣжки за стария и проутия Хаджи Генда, който още ималъ влияние при Турското Правителство, което имало въ него голѣмо довѣрие, както и на Паша Капулията, а първия мнозина извадилъ отъ бѣсило и наказание въ прѣдшните врѣмена, щото останѣла била въ Сливенъ половина: „Султана владѣе въ Цариградъ, а Хаджи Гендо въ Сливенъ и Клуцухоръ! „Още ми пишешъ, че азъ съмъ богатъ чорбаджия е и много добъръ Християнинъ, защото всяка сутренъ и вечеръ не пропуска черкова и той, докато има толкозъ главоболния градски да ходи често на конака при Аенипа (управителя или околийския началникъ) пакъ дохожда непрекъснато вечеръ и сутренъ по-рано отъ поповетъ на черкова и си има особенъ тронъ при пѣвеца, отъ гдѣто като Патриаршеския Логотетъ, Аристарха, чете: „Вѣрую“ и „Отче нашъ“, на Гръцки, а още заедно съ пѣвцитѣ и поповетѣ допекарва черковния редъ на гръцки добръ, пъкъ азъ нека ти приложамъ и това, че той не само бѣше тѣсно приятелски свързанъ съ моя баща и че той можъ да го е извадилъ отъ бѣсилото въ Завѣрата на 1821 год. (когато мнозина българи Турското Правителство обѣси и посѣчи, и въ Сливенъ, и въ Ямболъ, и въ Търново, и въ Одринъ, и въ Цариградъ, дѣто Хаджи Парашкева Търновалията въ Геризъ ханъ (приказватъ) прѣдварилъ самъ да се хвърли отъ чардака и да се самоубие, както си чувалъ да приказватъ нашитѣ стари мѣжъ и жени, че обѣсили въ Цариградъ Патриарха Григория и Одренския Митрополитъ и пр.) нѣ той още е билъ и